

UIT DE STUDEERCEL.

Nieuw-York werd met overstroming bedreigd, doch hield het hoofd moedig boven water, als de Zeeuwsche leeuw. De Yankees vinden met hun practischen zin altijd redmiddelen in den nood. Geheel moderne, nieuwe uitvindingen komen meestal uit Amerika. Het was om deze reden, dat ik onlangs de vraag overwoog, of misschien ook uit Amerika eene geheel nieuwe beweging in de letterkundige kunst naar Europa zou kunnen worden overgebracht? Het schijnt, dat men over het letterkundig leven van een volk een juist begrip zal verwerven, wanneer men oplettend nagaat, wat in zijne groote dagbladen en tijdschriften wordt geschreven. Men moet natuurlijk met het verschijnsel rekening houden, dat de dagbladen eene bepaalde leer voorstaan, dat zij eene kleur bekennen, die bij de tijdschriften niet zoo snel te herkennen is.

Vandaar, dat ik mij de taak oplegde een viertal Amerikaansche tijdschriften te lezen, om een denkbeeld te vormen over het letterkundig leven in beschaafde Amerikaansche kringen. Mijn vier tijdschriften zijn zonder eenig opzet gekozen — het zijn de vier, die mij het gemakkelijkst toegankelijk waren. Het eerst greep ik:

The Dial. A semi-monthly Journal of Literary Criticism, Discussion, and Information. Edited by Francis F. Browne. Chicago, March I, 1897.

Dit tijdschrift is in 1875 opgericht. Er is aan het zuiver modern standpunt van *The Dial* niet te twijfelen. De auteurs gelooven aan de superioriteit van hun tijd, en beweren, dat zij bij het oordeel over vroegere letterkundige geslachten een afdoender inzicht bezitten, dan hunne onmiddellijke voorgangers. Maar wat hun oordeel kenmerkt, is, dat zij hunne groote auteurs van 1850, 1860 en 1870 niet met een verwaand machtwoord alle talent ontzeggen, maar zeer oordeelkundig laten uitkomen wat deze mannen, naar het nieuwst critisch inzicht, gewonnen of verloren hebben. Lowell en Whittier zijn gestegen, Hawthorne vooral heeft gewonnen. Emerson, vroeger aangebeden als een heros, heeft verloren, evenzoo zijn Longfellow en Bryant achteruitgegaan.

Van de door Europa zoo luid geprezen Poe en Whitman is Poe gerezen, Whitman gedaald. Dit oordeel van *The Dial* is even eervol voor de beoordeelden als waardig voor den criticus. Zijn standpunt tegenover vroegere auteurs is geheel billijk en verdraagzaam. Er schemert nergens de lust door om voor eigen opvatting propaganda te maken door dik en dun, nimmer zoekt hij in zijne jonkheid een speciale vergunning om oudere auteurs met scheldwoorden te verguizen of te beleedigen. Zeer gunstig komt de tactvolle houding van *The Dial* uit, tegenover Fransche onverdraagzame tijdschriften als: *La Critique, revue-bi-mensuelle*, als *L'Aube, revue mensuelle illustrée* en *L'Enclos, revue mensuelle*. Onze Nederlandsche tijdschriften kunnen buiten beschouwing blijven, daar zij bijna zonder uitzondering een waardigen, verdraagzamen toon aanslaan.